

Mi lehet egy családi nyaralás első élménye? Hát az, amikor lehetőleg már minden és mindenki benn van a járműben és elfordítod a sluszkulcsot... Akinek ilyen busza van, az nem szenved helyhiányban, ráadásul még szálloda után sem kell néznie, hiszen négykerékűje szinte bárhol tökéletes:

SZOBA KILÁTÁSSAL

SZÖVEG: VW DEPO, FOTÓ: VENDEL ATTILA

Ateszt már évek óta ismerjük a különböző VW-s találkozókra. Mindig sokat beszélgettünk, viszont most, amikor fel akartuk hívni, tanácstalanok voltunk: milyen Attilát is keressünk? Sebjaj, megvan a száma, hiszen többször egyeztetünk a fotózást. Persze! Nagy Attila és a Nagy család: négy gyerekkel, akik közül háromnak jogosítványa is van: Dániel (24), Richárd (21), Bence (19), Fanni (12). Mi baj lehet ebből? Csak annyi, hogy autójuk viszont csak egy van. Evidens, hogy csak a legkisebbel nem kell megküzdeni a volánért, mert ő még egyelőre mindenhová odaadón megy az apjával, a fiúk viszont mennének mindenfelé. Ebben a családban azonban vitának helye nincs: az van, amit a főnök mond, vagyis hol az egyik srác, hol a másik, hol a harmadik buszozik, a többi meg buszozik, de nem a T3-mal... Persze gyakran együtt is mennek, és náluk demokrácia van, de azért mégis nehéz koordinálni a hétköznapi és főleg a hétvégi jövet-menetet. Szerencsére a fiúk jól vezetnek, úgyhogy Attilának nem kell

aggódnia, ha kölcsönadja a fiúknak a T3-at. A busz kilenc éve van a családnál, hiszen amikor Fanni három éves lett, gyorsan nyilvánvalóvá vált, hogy ennyien nem férnek be egy sima személygépjárműbe.

Sokat túrták a netet, kerestek Tranzitot, T4-et, bármit, csak mindenképpen nagyobb legyen, mint egy sima autó. Sok „hulladékkal” találtak – hiszen a családi költségvetés szűkös –, nem tudták a piacon lévő legjobbat megvenni. Végül kiszemeltek Szeged mellett egy T4-et, (az is kritikán aluli volt), viszont hirtelen eszükbe jutott, hogy Bence talált egy másik buszt, ami csak tíz kilométerrel van messzebb Szegednél, Bordányban.

A T3-mal való első találkozás meghatározó élmény maradt. Tóni, egy négytagú család feje, a busz akkori tulajdonosa, kisebb várakozás után begördült... Atesz első mondata ez volt: „Ha nem eszek is ilyet veszek!” és akkor már mindenki tudta: ezt a buszt haza fogják vinni. Az eladó nagyon korrekt volt,

a hirdetésben látott képek megfeleltek a valóságnak, így az 1987-es Caravelle már utazhatott volna Vácdukára, ha... Ha nem úgy egyeztek volna meg, hogy friss műszakival viszik haza. Egyébként mindez érthető, hiszen – nem titok – elég borsos ára volt: 2006-ban (de még ma is) 740 ezer forint egy hat tagú családnak nagy kiadásnak számított. Csak akkor kezdtek nézelődni a műszaki paraméterek után, amikor hazaértek. Attila gépszerelő-géplakatos szakképzettségű, ami azt jelenti, hogy minden ipari illetve elektromos gépet képes megjavítani, sőt kamionok között is eltöltött pár évet. Tetszett neki az 1.6 D motor (főleg a 7 literes fogyasztása, ami ugye hárommal kevesebb, mint a Zsigulié volt), meg a kényelmes utastér is. A busz ugyan még nem volt otthon, de a Nagy család már a T3-as klub regisztrált tagjává vált. Attila így nyilatkozott: „A busznak egyértelmű státusza van a kezdetektől: Családtag! Így is bánunk vele. 1,6 szívó dízel, 50 lóerő? Nem túl erős, lassú is, viszont négy (akkor még) kisgyerekekkel nem is üldöző autót kerestem. Rövid ötös váltóval 90 az utazó tempó, akár

hat fővel is hét literes fogyasztással. Én elégedett vagyok. Mindene meg van, mindene működik. Mindent tud, amire szükségünk van! Ezzel az autóval nem csak egy hűsleges társra leltünk, hanem a T3-tuning klub azóta is bővülő csapatával is megismerkedtünk. Közös „barkács”, számtalan kirándulás, jó néhány kempingezés hétvége... A találkozók látogatása alkalmával sok barátság szövődött.” Egyébként Atesz szakmájából kifolyólag saját maga megcsinál mindent, ami szükséges, bár szerencsére nagy kiadások nem merültek fel az elmúlt kilenc év alatt, csupán a megszozott: gömbfej, csapágó, lépcsők, küszöbök lakatolása. Rákérdeztem a tulajra, hogy van-e valami mániája a busz használatát illetően. Ráhibáztam! A takarítás! Azt mindig ráhárul. Mind egy, hogy ki ment a járgánnyal, Atesz úgy gondolja, ezt a feladatot csakis ő tudja tökéletesen elvégezni. Minden út után szőnyegrázás, porszívózás. Utálja, ha poros a műszerfal, ja és az ablakokat se fogdossa össze senki! Különben ezekből a kitételekből soha nincs probléma, hiszen a gyerekek a kezdetektől ki-

vannak oktatta a „hárszabályt” illetően. Ez az „öreg” T3-as tehát szerencsésen megúszta, hogy „munkásbusz” váljon belőle, amikor új gazdát kapott. Sőt, ennél nagyobb megbecsülésről talán nem is álmodhatott!

VW TRANSPORTER

TULAJDONOS

Nagy Attila, Vácduka

KAROSSZÉRIA

1987, Caravelle C

MOTOR

1.6 D (50 LE), 290 ezer km

BELTÉR

gyári, tető-, B-, C oszlop kárpitozva, oldalfalon műbőr kárpitok

KÖSZÖNET

Ben Pon-nak, Tóninak aki már előttem is gondos gazda volt, a családi varrónőnek, Erzsébetnek, a feleségemnek a legkockásabb függönyökért, Dömének a lakatolás-fényezésért

TERVEK

2015 VW Depo Party, az állag, állapot megőrzése javítása gyári „extrákkal” komfort növelés, sok mosolygós kirándulás

Kényelmi extra:
kormánytekerő gomb.
Az egyhatos szívó dízel nem túl erős, lassú is, de tartós

A szoba.
Sok-sok ablakkal, kockás függönyökkel

„MINDENT TUD, AMIRE SZÜKSÉGÜNK VAN!”